

ville FDB og Dansk Supermarked fusionere. Er det så ikke noget at tænke på ud fra en konkurrencesynsvinkel?

Der er da masser af tilfælde, hvor man også ud fra et konkurrencesynspunkt må advare imod fusioner, og derfor forstår jeg det simpelt hen ikke og må konstatere, at vi stadig væk ikke har fået ét eneste seriøst argument for, at der ikke skal indføres fusionskontrol i Danmark på lige fod med alle andre EU-lande.

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg tror, at vi må konstatere, når vi taler om konkurrenceloven, at i al fald indholdet i den og dens bestemmelser er og har været vanskelige at forstå. Der er stadig væk mange misforståelser omkring indholdet i konkurrencelovgivningen.

Det har også været utrolig vanskeligt at gennemføre en modernisering af konkurrenceloven. Det har der været arbejdet på i adskillige år. Det er nu lykkedes gennem lange, og jeg synes også, at jeg kan tillade mig at sige trange forhandlinger, at nå frem til et resultat. Det har været utrolig svært, men jeg er også utrolig glad for, at der ser ud til at kunne danne sig et bredt flertal for lovforslaget og for det ændringsforslag, som regeringen har stillet.

Vi får nu en konkurrencelov, som med de ændringsforslag, der behandles i dag, sikrer en parallelitet til det udmærkede princip, der er gældende i EU-lovgivningen, nemlig forbudsprincippet.

Det er en tiltrængt modernisering, som vi længe har længtes efter at gennemføre. Vi får også gennemført en ligestilling af offentlig og privat erhvervsvirksomhed, hvilket mange ordførere har udtrykt tilfredshed med. Dermed er vi også på linje med lovgivningen i en række andre lande, og vi er vel omtrent lige så skrappe på dette felt, som man er i Sverige, hvor man måske oven i købet går en tand videre i denne ligestilling.

Konkurrenceloven handler ikke om licitation i forbindelse med børnepasning, som nogle embedsmænd i KL i ren fantasi og forestilling om, hvad konkurrenceloven måtte omfatte, har fået frem i et brev til Folketingets Erhvervsudvalg. Og konkurrenceloven er heller ikke en fusionskontrol ad bagdøren.

Konkurrenceloven er et forbud for de store mod at tryne de små. Og det gælder, uanset om det er offentlig erhvervsvirksomhed, eller det er privat erhvervsvirksomhed. Nu er sagen den, at det, der i Danmark er omfattet af erhvervsmæs-

sig konkurrence, næsten 100 pct. er privat erhvervsforetagsomhed. Derfor retter konkurrenceloven sig selvfølgelig også i sine bestemmelser imod det, der i praksis er på markedet, som er privat erhvervsvirksomhed.

Ikke desto mindre har der været en række misforståelser i forhold til lovens udstrækning. Der blev under første behandling fra både venstre og højre side i Folketinget efterlyst en præcisering af, hvad det er, der kan vedtages, som begrænser konkurrenceloven. Derfor er det nu præciseret.

Det, der kan begrænse konkurrencelovens virkning, er undtagelser, som er vedtaget i Folketinget. Det er undtagelser, som er vedtaget i en kommunalbestyrelse, et fælleskommunalt selskab, der har hjemmel i lovgivningen. Det nærmere indhold af disse undtagelser, disse reguleringer, vedtages af kommunalbestyrelsen selv.

Konkurrencerådet får en mulighed for at rette henvendelse til en kommunalbestyrelse, hvis der måtte være tvivl om den konkurrencebegrænsning, kommunen har fastsat, men det er klart, at det er kommunalbestyrelsen, der afgør, hvilke konkurrencebegrænsninger der er fastsat. Det, vi understreger og præciserer, er, at konkurrencebegrænsning fastsat af kommuner skal være konkurrencebegrænsning fastsat med hjemmel i lovgivning.

Det er altså således politikerne, der bestemmer begrænsningerne. Det, der er politisk vedtaget, kan, om jeg så må sige, ikke overstyres af Konkurrencerådet. Det er de folkevalgte, der bestemmer. Dette princip er nu slået fast og præciseret, og det er jeg glad for. Jeg er også meget tilfreds med, at det nu er sikret, at der er fuldstændig ligestilling mellem offentlig og privat erhvervsvirksomhed. Det er et godt princip, vi har fået vedtaget, som er helt parallelt med det princip, man har i andre lande.

Derfor er der ingen grund til, at nogle måtte være bekymrede, som hr. Kjeld Rahbæk Møller giver udtryk for at nogle er, for så vidt angår affaldshåndteringen i kongeriget. Det vil være sådan, at miljøbeskyttelsesloven definerer kommunernes pligt til at sørge for affaldshåndteringen i kommunerne. Kommunen udarbejder en regulering og vedtager en regulering af, hvorledes det skal foregå i den enkelte kommune, om man skal sortere i grønt og sort, om glas og pap skal sorteres for sig, osv. Og denne konkurrence-regulering vil så være vedtaget i henhold til bestemmelser fastsat i lovgivningen. Men det er kommunen selv, der udfylder indholdet.